

Rapport

Rapport betreffende een klacht over het college van burgemeester en wethouders van Skarsterlân.

Datum: 21 november 2012

Rapportnummer: 2012/187

Klacht

Verzoekers klagen er over dat de gemeente Skarsterlân gemaakte afspraken over het gebruik van grijze betonklinkers of grasbetonblokken bij opritten niet is nagekomen.

Bevindingen en beoordeling Achtergrond

Verzoekers wonen in de nieuwbouwwijk Wyldehoarne 3 te Joure. Op 29 mei 2012 zijn de werkzaamheden gestart voor het woonrijp maken. In het oorspronkelijk ontwerp van de wijk is aan weerszijden van de straat grasbetonsteen opgenomen. Dit is een halfverharding, gemaakt van beton of kunststof met graatstructuur. Door de openingen kan gras groeien en water infiltreren. Op de informatieavond van 26 april 2012 is het gebruik van grasbetonsteen aan de orde gesteld. Een aantal bewoners uitten de wens om ter hoogte van de inrit naar hun garage een gesloten verharding aan te brengen. Deze wens is door de gemeente in overweging genomen. Besloten is om daar waar het een inrit en/of voetpad betreft dit in een gesloten verharding uit te voeren.

Op 13 mei 2012 vroeg verzoeker een medewerker van de gemeente of de grasbetonstenen aaneengesloten in de straat worden aangelegd, of dat de opritten van de kavels overeenkomstig de voorkeur van de bewoners op de rijbaan worden aangesloten zonder onderbreking met grasbeton. In reactie hierop werd hem meegedeeld dat daar waar grasbetonsteen wordt onderbroken door een inrit, deze zal worden vervangen door een grijze betonsteen.

Op 19 juni 2012 schreven verzoekers de gemeente dat bij hun oprit grasbetonblokken worden gebruikt, terwijl afgesproken was dat er grijze betonklinkers zouden komen. Tegelijkertijd wendden zij zich tot de Nationale ombudsman, omdat de gemeente zich niet zou hebben gehouden aan gemaakte afspraken. In de helft van de straat zijn tussen de oprit en de rijbaan grijze betonklinkers gebruikt, maar vanaf de woning van verzoeker is die visie blijkbaar gewijzigd. Deze handelwijze komt onbetrouwbaar over. Bovendien vinden verzoekers grasbetonsteen onveilig.

Standpunt van de gemeente

Op 22 juni 2012 richtte het hoofd van de afdeling ruimte zich, namens het college van burgemeester en wethouders, schriftelijk tot de wijkbewoners. Een van de zaken waar bij de werkzaamheden voor het woonrijp maken tegenaan werd gelopen, was de breedte van de inritten. Langs de straat ligt aan weerszijden een strook van ca. 70 cm. breed, waarin grasbetonstenen worden gelegd. Na vragen van bewoners is toegezegd om op die plekken, waar een inrit is gesitueerd, deze strook te onderbreken met een gewone grijze betonsteen. De breedte van een inrit in de gemeente Skarsterlân is gebruikelijk drie meter, met de mogelijkheid tot aankoop van twee meter extra en bedraagt hierdoor maximaal vijf meter.

Nadat op de straat waar ook verzoekers wonen een aantal inritten was gerealiseerd, kwam de vraag naar voren of de gemeente - over de gehele breedte van de door de bewoners aangebrachte erfverharding - grijze steen wilde toepassen. Deze vraag speelde bij een groot aantal bewoners. De percelen grenzen ieder over een lengte van minimaal tien meter aan de openbare weg.

In de brief wordt opgemerkt dat een aantal uitgangspunten zullen worden gehanteerd om hier een eenduidig beleid op te kunnen voeren.

Elk perceel heeft recht op zes meter uitrit, gebaseerd op de eerder genoemde standaard van drie meter, een extra verbreding van maximaal twee meter plus een eventuele meter ten behoeve van de voordeur. Deze maat wordt strikt gehanteerd. Bewoners zijn vrij om deze zes meter in meerdere stukken te knippen en te verdelen over de kavel. Door de opzichter of uitvoerder zal persoonlijk contact worden opgenomen met iedere bewoner om de gewenste verdeling te bepalen. Hiermee meende de gemeente de vraag van de bewoners goed te hebben ingepast in het ruimtelijk uitgangspunt van de wijk.

Op 29 juni 2012 verwees het college van burgemeester en wethouders verzoekers naar het oorspronkelijk ontwerp en de tijdens de informatieavond op 26 april 2012 geuite wens om bij voetpaden en inritten een gesloten verharding aan te brengen. Het ontwerp van de wijk laat de bewoners vrij om op- of inritten en voetpaden over de gehele lengte van het perceel aan te brengen. Om een uniforme uitstraling van de wijk te behouden zijn in de bewonersbrief van 22 juni 2012 stringente regels opgenomen.

Gezien het straatbeeld in de wijk Wyldehoarne 3 kan een uitzondering worden gemaakt op de in de rest van de gemeente voor een oprit gebruikelijke drie meter, met de mogelijkheid om twee meter extra te kopen. De bewoners zijn vrij om de maximale lengte van zes meter over de kavelgrens te verdelen, al dan niet aaneengesloten. Het college wil dan ook geen uitzondering maken voor verzoekers om over de gehele lengte van hun perceel gesloten verharding toe te passen.

Onderzoek door de Nationale ombudsman

Verzoekers zijn het niet eens met de reactie van het college.

Zij verwijzen naar de aan hun in mei gedane mededeling dat, daar waar grasbetonsteen wordt onderbroken door een inrit, deze zal worden vervangen door een grijze betonsteen. Zij merken op dat op die manier ook het eerste gedeelte van de straat is gedaan. Het criterium van zes meter is pas bedacht nadat de helft van de straat al was bestraat en de communicatie daarover was in hun ogen veel te laat.

Er is naar hun mening geen sprake van een misverstand of interpretatieverschil. Zij willen niet over de gehele lengte van hun perceel grijze betonsteen, maar nakoming van de afspraak die zij met de gemeente hadden, namelijk dat er bij de inrit en het voetpad grijze

betonklinkers komen en bij de rest grasbetonsteen. Daarnaast merken zij op dat er van een uniforme uitstraling nu ook al geen sprake is, omdat iedereen een andere plek heeft gekozen en grasbetonsteen door de grove structuur in hun ogen onveilig is voor fietsers, gehandicapten en kleine kinderen en alleen leidt tot onkruid en grassoorten.

Reactie college van burgemeester en wethouders

In zijn reactie op de opening van het onderzoek schrijft het college dat de gemeente, op het moment dat verzoekers zich tot de gemeente wendden, al had geconstateerd dat de bestrating niet in overeenstemming met de gemaakte afspraken was aangebracht. De aansluiting tussen de straat en de percelen zou bestaan uit grijze grasbetonstenen en ter hoogte van de inritten uit grijze betonstraatsteen. Daarnaast bleek dat voor meerdere bewoners niet duidelijk was welke breedte voor de inritten, en daarmee de strook betonstraatsteen, wordt gehanteerd. Daarom is contact opgenomen met de aannemer en is de reeds aangelegde bestrating alsnog uitgevoerd conform de uitgangspunten, zoals die ook in de brief aan de bewoners van 22 juni 2012 staan opgenomen.

Het college vermoedt dat de verwachtingen bij verzoekers zijn gewekt op het moment dat de bestrating in afwijking van het ontwerp werd aangelegd. Omdat dit niet de bedoeling was, is de gemeente snel tot correctie overgegaan en zijn bewoners geïnformeerd. Gezien het voortvarend handelen en consequent toepassen van beleid, acht het college het niet reëel dat verzoekers bij het standpunt blijven dat de aansluitende bestrating bij hun perceel volledig dient te bestaan uit grijze betonstraatsteen.

De contacten met de bewoners en de aannemer zijn onderhouden door een ervaren medewerker van de gemeente die optreedt als werkvoorbereider, calculator, opzichter en directievoerder. Hij is beslissingsbevoegd om namens de gemeente binnen de gestelde kaders voor ontwerp, beleid en middelen het project uit te voeren.

Door het college zijn enkele foto's opgestuurd, waaruit blijkt hoe de bestrating is aangelegd. Uit deze foto's maakt de Nationale ombudsman op dat de private inrichting van de percelen verschillend kan zijn, afhankelijk van de wens of behoefte van bewoners. Sommige percelen zijn volledig verhard aangelegd, andere niet.

Beoordeling

Het vereiste van betrouwbaarheid houdt in dat de overheid binnen het wettelijk kader en eerlijk en oprecht handelt, doet wat zij zegt en gevolg geeft aan rechterlijke uitspraken.

Dit impliceert dat een overheidsinstantie afspraken en toezeggingen nakomt. Als de overheid gerechtvaardigde verwachtingen heeft gewekt bij een burger, moet zij deze ook honoreren.

In het ontwerp voor de inrichting van de openbare ruimte van de wijk Wyldehoarne 3 is aan weerszijden van de straat, daar waar de openbare weg private percelen raakt, een strook grasbetonsteen opgenomen van 70 centimeter breed. Na op een informatieavond geuite wensen, besloot de gemeente om, daar waar een inrit en/of voetpad ligt, geen grasbetonsteen te gebruiken, maar een gesloten verharding.

Sommige bewoners wilden over de gehele breedte van de door hen aangebrachte erfverharding gesloten verharding. Omdat - naar de Nationale ombudsman begrijpt - dit feitelijk een verdergaande aanpassing is van het ontwerp voor de inrichting van de openbare ruimte heeft de gemeente in haar brief van 22 juni 2012 een aantal uitgangspunten geformuleerd waarmee tegemoet gekomen wordt aan enerzijds de wensen en behoeften van de bewoners en anderzijds aan het belang dat de gemeente hecht aan eenduidig beleid.

Door elk perceel recht te geven op zes meter uitrit, waarmee wordt afgeweken van de gebruikte uitgangspunten voor inritten elders in de gemeente, en bewoners de vrijheid te geven om deze zes meter in meerdere stukken te knippen en te verdelen over de kavel is de gemeente Skarsterlân de bewoners voldoende tegemoetgekomen. Niet gebleken is dat de gemeente bij de bewoners de gerechtvaardigde verwachting heeft gewekt dat over de hele breedte van hun perceel gesloten verharding mocht worden aangebracht. Dat de aannemer dit in een gedeelte van de straat kennelijk zonder opdracht van de gemeente wél heeft gedaan doet hier niet aan af.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het college van burgemeester en wethouders van Skarsterlân, is niet gegrond.